

Муса, когото кермлянскый князь бѣше прѣдалъ Мухамеду съ остаткитѣ на славныя плѣнникѣ (Баязида), дойде да събере нова войска изпомежду Българитѣ и Сърбитѣ за да удари срѣщу Сюлеймана. Той сполучи въ туй и са спорѣщияхъхъ подѣ стѣнитѣ на Цариградъ. Но горчиво излѣзе на Муса, който изоставенъ и бѣжанецъ, оттегли са въ Балкана за да чака случай да си отвърне. Не са закѣсенъ много. На чело на една чета храбри цехрани-майковцы, той премнѣж дори до Едрене и го обсади до като Сюлейманъ, въстѣржествувалъ, са прѣдаваше на веселія и удоволствія.

Сюлейманъ не рачи да повѣрва чиновникътъ който му извѣстяваше тѣзъ новина и съ хладнокрѣвието си разбуди роптанія въ народа. Той искара до върха ядосванѣто на войската като накара да отрѣжжѣтѣ брадата на еничерскыя ага. Прѣдѣ тѣзъ обида направена на единъ вѣренъ слуга, войскаритѣ и емиритѣ му разсърдени, напуснѣхъхъ Сюлеймана и отворихъ портитѣ на Муса. Сваленыйтъ господарь принуденъ да бѣга, паднѣж мъртъвъ на цариградскыя пѣтъ, смъртно нараненъ отъ едни селяни.

Муса, който наслѣди прѣстола слѣдѣ брата си Сюлеймана, бѣше дѣятеленъ, въздържеливъ и храбръ. Той захвана бой срѣщу грѣцкый императоръ, прѣвзе Солунъ и градовѣтъ при Стримона (Кара-Су). Послѣ той отиде да обсади Цариградъ. Императоръ Мануилъ бѣше повыкълъ на помощъ Мухамеда, който му са и притече, но при неустрашимостта си, той не можѣ да одържи важны успѣхи, даже са принуди да са завърне въ Азия, дѣто бѣхъ избухнѣли много размирицы.

Двъ години послѣ туй оттеглянѣ, Мухамедъ са пакъ завърнѣ съ по-значителны силы.

Туй врѣме, което Муса бѣше употрѣбилъ да урѣди войската си и да приготи бждѣщето си царуванѣ, бѣше отдалечило отъ него войскаритѣ и народа. Изоставенъ отъ повечето си съюзници, и въ врѣмето когато да са собіе, лишенъ отъ помощта на Еничеритѣ си, той побѣгнѣж нараненъ, въ блатата при Марица и на утрѣшныя день му на-